DAGBLAD AMIGOE DI CURAÇAO.

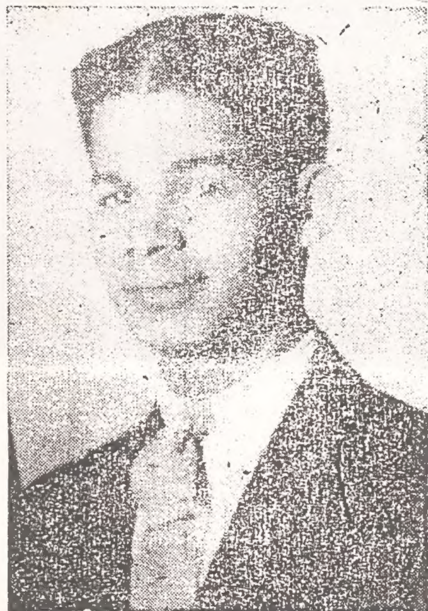
Dinsdag 29 April 1947

Grootse uitvaart van Boy Ecury ✝

Aruba droeg een Held uit

De mooiste hulde ligt vervat in Boys eigen woorden

Curaçao — Aruba.

Zondag jl. in de loop van de dag kwam de „Constancia", een Panamees schip„ de haven van Sint Anna Baai binnenvaren.

Aan boord bevond zich het stoffelijk overschot van wijlen Boy Ecury de heldhaftige Arubaan die voor zijn vaderland zijn leven heeft gegeven.

Om vier uur bevonden wij ons reeds aan boord van de „van Speyk" het oorlogschip dat de lijk naar Aruba zou overbrengen. Tegen 4.45 uur kwam het overschot van Boy langs bakboordzijde aan boord. Hier waren de Officieren, Onder-officieren en manschappen allen in het wit gekleed, keurig opgesteld ter verwelkoming van wijlen Boy. Toen de sloep die onder commando stond van Luitenant ter Zee 2e klasse Piet van Noort in zicht was, werd reeds door den tamboer op last van den Luitenant ter Zee 2e klasse ter Brake, die bij deze gelegenheid de leiding had, stilte geblazen.

Toen het overschot aan boord van de „van Speyk" werd gehezen nam eenieder de houding, terwijl de erewacht het geweer presenteerde en de Commandant van het schip, Luitenant Kapitein ter Zee Velderman, de militaire groet bracht.

De lijkkist was bedekt met een rood-wit-blauwe vlag waarop kransen en bloemen waren gedeponeerd. De kransen waren van het Gouvernement van Curaçao en van zijn vriendenkring.

De lijkkist werd aan boord gehezen door een aantal kwartiermeesters van de van Speyk. Op het achterschip werd de kist op twee schragen geplaatst en van dat moment af werd er wacht gehouden bij de kist.

Toen de lijkkist aan boord kwam ging zowel de vlag als de geus halfstok. De geus is de dubbele Prinsenvlag, welke alleen door Nederlandse oorlogsschepen meegevoerd mag worden.

Toen alles gereed was werd door den schipper „doorgaan" gefloten. Dit betekende dat iedereen weer normaal door kan gaan met zijn werkzaamheden, doch dit duurde niet lang, want even later moest de hele bemanning zich weder op het achterschip aan stuurboordzijde verzamelen, daar de Commandant bloemen bij de lijkkist kwam neerleggen namens de Officieren, onder-officieren en manschappen van de „van Speyk". Heel kort memoreerde Overste Velderman de gevallene en vroeg een minuut stilte. Hierna bedankte hij allen en de schipper floot weer „doorgaan".

Tegen 5.30 uur kwam de loods aan boord en goed zes uur verliet de „van Speyk" de haven van Curaçao, het lijk van Boy Ecury met zich meenemende. De Gouverneur van Curaçao sloeg het passeren van de Van Speyk gade van zijn raam uit terwijl op het waterfort een erewacht de militaire groet bracht. De belangstelling op Otrabanda was veel groter dan van de Punda.

DE BEGRAFENIS.

Op de afgesproken tijd, dus acht uur gisterenmorgen, lag de van Speyk gemeerd aan de kade te Oranjestad. In de haven waren alle vlaggen der schepen halfstok, wat ook het geval was met de vlaggen der huizen en gebouwen der particulieren in Oranjestad. (De gouvernements-gebouwen hebben niet gevlagd.) De winkels, tapperijen, scho'en, werkplaatsen en alle vermakelijkheidsinstellingen waren gisteren gesloten.

Op de kade bevonden zich de familieleden van wij'en Boy Ecury met de leden van het comite Oorlogsheld Ecury, welke comité onder leiding stond van den voorzitter de heer Posner.

In de loods van de Openbare werken, die voor deze gelegenheid prachtig in orde was gebracht door bemiddeling van den chef van dat departement de heer Kemminck bevonden zich honderden meisjes en dames van verschillende comité's. Allen waren in het wit gekleed met paarse bloemen als hoofdbedeksel. Ook ieder droeg hetzij een krans, hetzij een bouquet bloemen. De leden van het damescomité droegen allen een paarse cocarde op haar rechter borst, en zorgden dat alles vlot verliep.

Aan de achterkant van de loods waren de troepen opgesteld. Vlak voor de ingang stonden twee schragen, die door leden van de bemanning van de van Speyk werden gedeponeerd. Om deze schragen stelden de leden van het vuurpeloton van de van Speyk zich op. Aan de linkerzijde van deze opstelling nam een delegatie bestaande uit 1 Officier, 2 Onderofficieren en 20 manschappen van de van Speyk plaats. Naast deze delegatie bevonden zich de leden van de zg. „American Legion", veteranen van de twee wereldoorlogen die thans bij de Lago werkzaam zijn.

Hiernaast stonden weer de padvinders met een onnoemlijk aantal belangstellenden.

Aan de rechterzijde van de vuurpeloton waren de troepen van de Landmacht opgesteld.

Eerst een ongewapende sectie, daarna een gewapende vuurpeloton die bij het graf zou optreden als zodanig. Naast deze militairen stonden de padvinsters en weder ontzettend veel toeschouwers. Het gehele plein was vol mensen. Alle Arubanen van de Oranjestad waren dien dag uitgelopen teneinde Boy het laatste vaarwel toe te roepen. Fotografen waren druk bezig deze gebeurtenis te vereeuwigen.

Zo wij reeds verteld hadden, om acht uur stond alles klaar voor vertrek. Het lijk bevond zich nog aan boord en het wachten was op Z. E. de Gouverneur.

Door misverstand vertrok de stoet 3 kwartier te laat.

Even voor vertrek kwam de

schoolbanken van Aruba zat. Reeds toen Boy een schooljongen was, aldus de heer Lampe, had ik kunnen constateren dat hij een held zou worden. Tijdens de Vaderlandse geschiedenis lessen, als ik het over he'den had, reeds toen schitterden de ogen in Boys gelaat. En inderdaad, hij is als held gevallen op het veld van eer, voor God, Oranje en Vaderland. Moge de Almachtige hem

de Heer Lopez Henriquez van Curaçao, die de heldendaden van Boy memoreerde en wens uitte dat hij als voorbeeld mag dienen voor de opkomende jeugd van gebiedsdeel Curaçao. Dan is dit zware offer ten volle gedekt.

Na deze sprekers dankte Kapitein IJskes de aanwezigen namens Familie Ecury en de menigte ging uit een. Thans rust Boy zacht in de aarde van Aruba.

Het was inderdaad een grootse dag.

Ontroering was er bij allen. Niemand heeft kunnen ontkomen aan de geweldigheid van dit gebeuren, we stonden dicht bij een held, en voelden ons klein.

Het is vooral echter ook vermeldenswaard, dat het de K.N.S.M. is geweest die het ons mogelijk maakte om Boy Ecury terug te brengen naar de vaderlandse bodem. De Rijksdienst in Nederland ingesteld zorgde voor de opgraving en de eredienst van Amersfoort, doch een overbrenging naar het buitenland lag niet in het werkschema van die rijksinstelling. Gelukkig dat de K.N.S.M. dit aanbood.

De woorden van den Gouverneur maakte een geweldige indruk op de menigte, alsook het woord van dokter van Bemmel toen hij de woorden van Boy herhaalde gesproken in volle ridderlijkheid.

„Het huis van mijn Ouders zal ik niet open vinden, als ik als verrader thuis kom."

Deze hulde was een hulde van Boy zelf voor zijn Ouders, en hun karakter, deze woorden ontroeren ieder die ze hoort en getuigen van een grote bewuste geest rijp tot handelen. Mooier dan de kransen (alleen van Curaçao reeds ontving men 32 bloemstukken) zijn deze woorden een hulde en een troost voor de Ouders, die hun kracht zoekend in het kruis een bloemstuk neerlegend op het graf van hun zoon in de vorm van een kruis.

Er stond op het lint geschreven: „Di Pay i di May".

R.I.P.

Commandant van de Landmacht, Overste van Dun vergezeld van zijn Adjudant, de 1ste Luitenant der Artillerie O'Conner, aan boord van de van Speyk, alwaar zij ontvangen werden door Overste Velderman met diens Eerste Officier, Ltz. der 1ste Kl. Gorter. Na de militaire groet gebracht te hebben voor het lijk, werd het aan land gebracht door een groep onderofficieren van de van Speyk. Op het moment dat het stoffelijk overschot de Ouders passeerde konden laatst genoemde het niet meer inhouden. Hun zoon die tien jaren geleden vol levenslust naar het buitenland ging, kwam hier terug gedragen door zijn mede-broeders.

De lijkkist werd op de schragen geplaatst en het vuurpeloton loste een salvoschot voor den gevallene. Hierna werd de lijkkist op een weapon carrier geplaatst en de stoet begaf zich in Noordelijke richting naar de kerk van Oranjestad. Van dit moment af stond de verdere ceremoniëlen onder commando van den Landmacht. Het werk van Ltz. der 2Kl. ter Brake kwam ten einde en Kapitein IJskes nam het over. Als dragers liepen dan ook mee 6 O. V. W.'ers van de landmacht op Aruba, terwijl 4 Arubaanse krijgslieden tw. 2 Officieren en twee sergeanten majoors als slippendragers meegingen.

Vlak voor de stoet reden twee weapon carriers geladen met kransen en bloemen.

Daarvoor marcheerden in doden pas een sectie gewapende leden van de Landmacht gevolgd door het vuurpeloton van de van Speyk.

Vlak achter de stoet liepen allereerst de honderden in het wit geklede jonge dames, die allen bloemen met zich mededroegen. Hierna volgde het Militaire Commando met in de eerste rij de Oversten Van Dun en Velderman met diens adjudanten.

Achter de militairen kwam de familie Ecury gevolgd door de vooraanstaanden uit Curaçao, die voor deze gelegenheid naar Aruba waren gekomen. Ook het Corps Consulair was aanwezig, heen op het programma bekend werd gemaakt.

Bij de kerk aangekomen vormde het gewapende peloton soldaten e enerewacht bij de ingang van de kerk en onder het presenteren van het geweer werd de lijkkist naar binnen gedragen en voor het priesterkoor geplaatst.

De kerk was geheel in het zwart. Aan het zij-altaar van Onze Lieve Vrouw deed Pastoor Penninx van Curaçao de H. Mis. Pastoor Penninx was de oud-pastoor van Boy Ecury z.g. De plechtige H. Mis die voor de uitvaart plaats vond, werd opgedragen door Pastoor Bartels. Als diaken ensubdiaken fungeerden resp. de Paters Paanakker en Standermeyer. Met grote letters stond op het altaar geschreven „EGO SUM RESURRECTIO ET VITA". „Ik ben de verrijzenis en het leven".

Voor het altaar van Onze Lieve Vrouw nam de Zeereerw. Pastoor Jansen van Savoneta plaats.

Aan de andere kant van het priesterkoor nam Z. E. de Gouverneur van Curaçao plaats.

De H. Mis werd gezongen door een koor van de Eerw. Frère's van Aruba.

Na de H. Mis vond het eerste gedeelte van de ceremoniën van de uitvaart plaats in de kerk, waarna de stoet zich naar het kerkhof begaf, alwaar het tweede gedeelte van de cermoniën werd verricht. Na afloop bad pastoor Bartels tezamen met de gelovigen 5 Onze Vaders en 5 Weesgegroeten voor de zielerust van de gevallene.

Hierna volgde het salvoschot van de leden van de Landmacht, waarop onder gepresenteerd geweer en de Wilhelmus met geroffel der trommen, het overschot van Boy in zijn laatste rustplaats werd neergelaten. Het „Wilhelmus" werd gespeeld door de band van de jongens van het Sint Dominicus College. Aandoenlijk ogenblik.

Hierop nam Z. E. de gouverneur het woord. Allereerst plaatste Hij een bouquet bloemen op de lijkkist van Boy en zeide toen: „Wij zijn allen hier samengekomen om afscheid te nemen van het stoffelijk overschot van Boy... Hij is als held gevallen, ofschoon hij het heldendom waarschijnlijk zelf niet heeft gezocht...... Niemand heeft grotere liefde voor zijn land, dan hij die zijn leven ervoor gegeven heeft... Deze heldendaad van Boy moet een symbool zijn van zijn vaderlandsliefde en de saamhorigheid tussen de eilanden in de Caraibische Zee en Nederland... Moge dit een troost zijn voor U, waarde ouders en familieleden van wijlen Boy......

Na de Gouverneur sprak de Heer Posner als volgt: „Boy is de eerste held in de Arubaanse Geschiedenis. Hij is gevallen voor zijn vaderland.

Namens het comite voor Oorlogsheld Ecury, moge ik Z. E. de gouverneur en allen hier aanwezig hartelijk dank zeggen tevens namens de familie Ecury, voor de betoonde belangstelling. Ik dank U."

Na de Heer Posner sprak de heer Dr. van Bemmel. Dr. van Bemmel vertelde dat hij in nauw contact met Boy stond tijdens zijn ondergrondse actie in bezet Nederland.

Hij was namenlijk Officier van de ondergrondse beweging, waar Boy zich in Mei 1940 als een der eersten vrijwillig is komen melden. Hij memoreerde, dat Boy 4½ jaar lang steeds in gevaar was werd verschillende malen verraden maar wist telkens te ontsnappen. Hij vertelde van de opdracht die Boy in Delft kreeg om een naziebureau in den Haag te gaan overrompelen en hoe Boy deze taak op uitstekende wijze volbracht had.

Doch in het jaar 1944 werd Boy door de nazies gearresteerd. De vijanden wilden een geheim in verband met de ondergrondse weten en hadden Boy beloofd hem naar Curaçao terug te zenden, naar zijn lieve ouders op Aruba, als hij maar vertelde wat zij hem vroegen. Als antwoord hierop zei Boy tot de naziebeulen: **„De deuren van het huis van mijn Ouders op Aruba staan niet open voor een verrader."**

Na Dr. van Bemmel sprak nog in naam van het Corps Consulair van Aruba, de Colombiaanse Consul de heer Federico Franco Ricaute. Hij vertelde, dat Boy het totalitarisme waarmede Hitler de wereld wilde bederven heeft doen verijdelen. De barbaren wisten niet dat zij in een jeugdig jongen als Boy, zo'n groot karakter hadden kunnen ontmoeten, maar Boy heeft hun getoond hoe de Arubanen zijn en heeft een voorbeeld gegeven aan zijn nakomelingen.

Ook de Heer Lampe voerde het woord. De heer Lampe was namelijk onderwijzer van Boy geweest, toen deze nog in de schoolbanken van Aruba zat. Reeds toen Boy een schooljongen was, aldus de heer Lampe, had ik kunnen constateren dat hij een held zou worden. Tijdens de Vaderlandse geschiedenis lessen, als ik het over helden had, reeds toen schitterden de ogen in Boys gelaat. En inderdaad, hij is als held gevallen op het veld van eer, voor God, Oranje en Vaderland. Moge de Almachtige hem de rechtvaardige loon hiervoor geven.

Na de heer Lampe sprak nog de Heer Lopez Henriquez van Curaçao, die de heldendaden van Boy memoreerde en wens uitte dat hij als voorbeeld mag dienen voor de opkomende jeugd van gebiedsdeel Curaçao. Dan is dit zware offer ten volle gedekt.

Na deze sprekers dankte Kapitein IJskes de aanwezigen namens Familie Ecury en de menigte ging uit een. Thans rust Boy zacht in de aarde van Aruba.

Het was inderdaad een grootse dag.

Ontroering was er bij allen. Niemand heeft kunnen ontkomen aan de geweldigheid van dit gebeuren, we stonden dicht bij een held, en voelden ons klein.

Het is vooral echter ook vermeldenswaard, dat het de K.N.S.M. is geweest die het ons mogelijk maakte om Boy Ecury terug te brengen naar de vaderlandse bodem. De Rijksdienst in Nederland ingesteld zorgde voor de opgraving en de eredienst van Amersfoort, doch een overbrenging naar het buitenland lag niet in het werkschema van die rijksinstelling. Gelukkig dat de K.N.S.M. dit aanbood.

De woorden van den Gouverneur maakte een geweldige indruk op de menigte, alsook het woord van dokter van Bemmel toen hij de woorden van Boy herhaalde gesproken in volle ridderlijkheid.

„Het huis van mijn Ouders zal ik niet open vinden, als ik als verrader thuis kom."

Deze hulde was een hulde van Boy zelf voor zijn Ouders, en hun karakter, deze woorden ontroeren ieder die ze hoort en getuigen van een grote bewuste geest rijp tot handelen. Mooier dan de kransen (alleen van Curaçao reeds ontving men 32 bloemstukken) zijn deze woorden een hulde en een troost voor de Ouders, die hun kracht zoekend in het kruis een bloemstuk neerlegend op het graf van hun zoon in de vorm van een kruis.

Er stond op het lint geschreven: „Di Pay i di May".

R.I.P.